

Sag C-716/18**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

14. november 2018

Forelæggende ret:

Curtea de Apel Timișoara / Rumænien

Afgørelse af:

1. november 2018

Appellant:

CT

Indstævnte: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin –
Serviciul inspecție persoane fiziceDirecția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara –
Serviciul soluționare contestații 1**Hovedsagens genstand**

Sag med påstand om ophævelse af dom af 26. marts 2018 afsagt af Tribunalul Timiș (retten i første instans i Timiș). Ved denne dom forkastede Tribunalul Timiș det forvaltningsretlige søgsmål, hvori appellanten i det væsentlige havde nedlagt påstand om

- a) annulation af den afgørelse, hvorved Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul soluționare contestații 1 (det regionale generaldirektorat for offentlige finanser i Timișoara – 1. afdeling for ankesager, Rumænien; herefter »DGRFP«) den 22. august 2017 gav afslag på appellans klage vedrørende en afgiftsansættelse fra Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul inspecție persoane fizice (distriktsstyrelsen for offentlige finanser i Caraș-Severin – afdelingen for skattekontrol af fysiske

personer; herefter »AJFP«), hvormed appellanten blev pålagt at betale et beløb på 95 184 RON (rumænske lei) for supplerende merværdiafgift (herefter »moms«), og

- b) annulation af AFJP's afgiftsansættelse.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Anmodningen om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF vedrører fortolkningen af artikel 288, stk. 1, nr. 4), i direktiv 2006/112.

Præjudicielle spørgsmål

1) Pålægger bestemmelserne i artikel 288, [stk. 1], nr. 4), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT) L 347 af 11. december 2006, under de i den foreliggende sag relevante omstændigheder, hvor en fysisk person udøver økonomisk virksomhed, som omfatter udøvelse af flere liberale erhverv samt udlejning af en fast ejendom, hvoraf vedkommende opnår løbende indtægter, at identificere en bestemt erhvervsvirksomhed som hovedvirksomhed med henblik på at vurdere, om udlejningen kan kvalificeres som en bitransaktion i forhold til hovedvirksomheden og, hvis spørgsmålet besvares bekræftende, på grundlag af hvilke kriterier kan da denne hovedvirksomhed identificeres, eller [skal ovennævnte bestemmelser] fortolkes således, at samtlige erhvervsvirksomheder, hvori denne fysiske persons økonomiske virksomhed finder udtryk, udgør vedkommendes »hovedvirksomhed«?

2) Hvis den faste ejendom, som en fysisk person udlejer til tredjemand, ikke er bestemt til og anvendes som led i udøvelsen af personens øvrige økonomiske virksomhed, således at der ikke kan fastsættes en forbindelse mellem [den udlejede faste ejendom] og udøvelsen af vedkommendes forskellige erhverv, kan man da ifølge bestemmelserne i artikel 288, [stk. 1], nr. 4), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT) L 347 af 11. december 2006, kvalificere udlejningen som »bitransaktion« med den følge, at den sidstnævnte transaktion ikke medtages i opgørelsen af den omsætning, der tjener som reference for anvendelse af den særlige fritagelsesordning for små virksomheder?

3) Har det i situationen beskrevet i det andet spørgsmål betydning for at kvalificere transaktionen som »bitransaktion«, at udlejningen er sket til tredjemand, nærmere bestemt en juridisk person, som den fysiske person er ejer af og direktør for, der har hjemsted i den omhandlede faste ejendom, og som udøver erhvervsvirksomhed af samme art som den pågældende fysiske persons [erhvervsvirksomhed]?

Anførte EU-retlige bestemmelser og anført praksis fra Domstolen

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1), som ændret ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/181/EU af 26. marts 2012 om tilladelse til Rumænien til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 287 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2012, L 92, s. 26) (herefter »direktiv 2006/112«), artikel 9, stk. 1, artikel 135, stk. 1, litra l), artikel 287, nr. 18), og artikel 288.

Dom af 11. juli 1996, Régie dauphinoise (C-306/94, EU:C:1996:290), af 29. oktober 2009, NCC Construction Danmark (C-174/08, EU:C:2009:669), af 6. marts 2008, Nordania Finans og BG Factoring (C-98/07, EU:C:2008:144), af 29. april 2004, EDM (C-77/01, EU:C:2004:243), og af 13. juni 2013, Kostov (C-62/12, EU:C:2013:391).

Anførte nationale forskrifter

Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (lov nr. 571/2003 af 22.12.2003 om skatter og afgifter, med ændringer og tilføjelser; herefter »Codul fiscal«):

Artikel 126, med overskriften »Afgiftspligtige transaktioner«, stk. (9):

»Afgiftspligtige transaktioner kan omfatte:

- a) Afgiftspligtige transaktioner, som belægges med de i artikel 140 fastsatte satser.
- b) Afgiftsfritagne transaktioner med fradragsret, for hvilke der ikke skal betales moms, men hvor der kan foretages fradrag for den afgift, som skal betales eller er betalt for erhvervelser. I dette afsnit fastsættes disse transaktioner i artikel 143-144¹.
- c) Afgiftsfritagne transaktioner uden fradragsret, for hvilke der ikke skal betales moms, og hvor der ikke kan foretages fradrag for den afgift, som skal betales eller er betalt for erhvervelser. I dette afsnit fastsættes disse transaktioner i artikel 141.«

Artikel 127, med overskriften »Afgiftspligtige personer og økonomisk virksomhed«, stk. (1) og (2):

»(1) Ved afgiftspligtig person forstås enhver, der selvstændigt og uanset stedet udøver en sådan form for økonomisk virksomhed som omhandlet i stk. 2, uanset formålet med eller resultatet af den pågældende virksomhed.

(2) I henhold til dette afsnit omfatter økonomisk virksomhed enhver virksomhed som producent, handlende eller tjenesteyder, herunder [...] virksomhed inden for

liberale og dermed sidestillede erhverv. Ved økonomisk virksomhed forstås ligeledes udnyttelse af materielle eller immaterielle goder med henblik på opnåelse af løbende indtægter.«

Artikel 141, med overskriften »Fradrag for indenlandske transaktioner«, stk. (2):

»Følgende transaktioner er ligeledes afgiftsfritaget:

e) [...] udlejning [...] af fast ejendom [...].«

Artikel 152, med overskriften »Særlig fritagelsesordning for små virksomheder«:

»(1) Den afgiftspligtige person, som er etableret i Rumænien i overensstemmelse med artikel 125¹, stk. (2), litra a), kan – hvis den ifølge angivelsen eller den faktiske årlige omsætning er lavere end tærsklen på 65 000 EUR, [...] dvs. 220 000 RON – omfattes af afgiftsfritagelsen [...] for de i artikel 126, stk. (1), nævnte transaktioner [...].

(2) Den omsætning, der tjener som reference for anvendelse af stk. (1), består af det samlede beløb, uden afgift, med hensyn til afgiftspligtige personer, der ansøger om afmeldelse fra momsregistrering, dels for de af den afgiftspligtige person i løbet af et kalenderår gennemførte leveringer af varer og ydelser, som er afgiftspligtige, eller som i givet fald kunne være afgiftspligtige, hvis de ikke var gennemført af en lille virksomhed, dels for transaktioner som led i økonomiske virksomheder, for hvilke leveringsstedet anses at være i udlandet, hvis afgiften var fradragsberettiget i tilfældet af, at disse transaktioner blev gennemført i Rumænien i henhold til artikel 145, stk. (2), litra b), dels for fritagne transaktioner med fradragsret, dels for fritagne transaktioner uden fradragsret som omhandlet i artikel 141, stk. (2), litra a), b), e) og f), såfremt disse ikke er accessoriske i forhold til hovedvirksomheden [...].«

Artikel 153, med overskriften »Momsregistrering«

»(1) En afgiftspligtig person, som har hjemsted i Rumænien for sine økonomiske aktiviteter, og som udøver eller har til hensigt at udøve en økonomisk virksomhed, der omfatter moms og/eller momsfritagne transaktioner med fradragsret, er forpligtet til at anmode om momsregistrering hos den kompetente skatte- og afgiftsmyndighed, nedenfor omtalt som normal afgiftsregistrering, i henhold til følgende regler:

[...]

b) når personen i løbet af et kalenderår når eller overstiger tærsklen for fritagelse fastsat i artikel 152, stk. (1), inden ti dage inden udgangen af den måned, hvor den pågældende har nået eller oversteget nævnte tærskel, [...].«

Hotărârea Guvernului României nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind

Codul fiscal, modificată și completată prin Hotărârea nr. 670 din 4 iulie 2012 (regeringsbeslutning nr. 44 af 22.1.2004 om godkendelse af betingelserne for anvendelse af lov nr. 571/2003 om Codul fiscal, som ændret og suppleret ved lovdekret nr. 670 af 4.7.2012, herefter »gennemførelsesbestemmelserne«).

Punkt 61, stk. (1), vedrørende artikel 152 i Codul fiscal:

»I henhold til artikel 152, stk. (2), i Codul fiscal har en transaktion karakter af bitransaktion i forhold til hovedvirksomheden, hvis vilkårene ifølge punkt 47, stk. (3), samlet er opfyldt.«

Punkt 47, stk. (3), ad artikel 147 i Codul fiscal:

»En transaktion har karakter af bitransaktion i forhold til hovedvirksomheden, hvis følgende vilkår samlet er opfyldt:

- a. Udførelsen af den omhandlede aktivitet kræver begrænsede tekniske ressourcer i form af udstyr og personale.
- b. Transaktionen har ikke direkte forbindelse med den afgiftspligtige persons hovedvirksomhed.
- c. Beløbet af erhvervelserne foretaget i forbindelse med transaktionen og beløbet af den fradragsberettigede afgift af transaktionen er ubetydelige.«

Codul civil, aprobat prin Legea nr. 287/2009 din 17 iulie 2009, republicată (den civile lovbog, godkendt ved lov nr. 287/2009 af 17.7.2009, som kundgjort på ny)

Artikel 31, med overskriften »Formuen. Formuemasser og øremærkede formuer (patrimoni de afectatiune)«:

»(1) Enhver fysisk eller juridisk person er indehaver af en formue, som omfatter samtlige rettigheder [tilgodehavender] og gæld, som kan opgøres i penge og tilhører personen.

(2) [Formuen] må kun være genstand for opdeling eller øremærkning i de lovbestemte tilfælde og under de lovbestemte vilkår.

(3) Ved øremærkede formuer forstås formuer bestemt til udøvelse af et autoriseret erhverv samt andre ex lege bestemte formuer.«

Artikel 33, med overskriften »Den individuelle erhvervsmæssige formue«, stk. (1):

»Oprettelsen af en formuemasse bestemt til individuel udøvelse af et autoriseret erhverv sker ved handling fra indehaveren under overholdelse af de lovbestemte form- og offentlighedskrav.«

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Ved siden af at være universitetslærer udøver appellanten en række liberale erhverv, herunder erhverv som revisor, skatterådgiver, kurator i insolvensprocedurer og advokat. På tilsvarende måde opnår han lejlighedsvis ophavsretslige indtægter. Endvidere ejer appellanten en fast ejendom i sameje med en anden.
- 2 I medfør af den rumænske lovgivning er appellanten blevet tildelt et enkelt skatteregistreringsnummer for »virksomhed i form af bogføring, revision og skattekonsultation«, som anvendes for erhverv som skatterådgiver og revisor. Med hensyn til udøvelsen af disse erhverv har appellanten angivet forskellige forretningssteder. Det er udelukkende hans enkeltmandskontor til kuratorvirksomhed i insolvensprocedurer, der er registreret ved adressen på den i hovedsagen omhandlede faste ejendom.
- 3 Fra og med 2007 har appellanten opnået indtægter fra udlejningen af den nævnte faste ejendom. Ejendommen er udlejet til et kommercielt selskab, som appellanten er ejer af og direktør for. Dette selskab har registreret sit hjemsted i den udlejede faste ejendom, og her udfører selskabet bl.a. konsultation, bogføring, revision og skattekonsultation; endvidere er selskabets anmeldte primære virksomhedsformål »forretnings- og management-konsultation«.
- 4 I 2016 blev appellanten genstand for en afgiftsmæssig undersøgelse hvad angår den skyldige moms for perioden fra den 1. januar 2011 til den 30. juni 2016. I forbindelse med denne undersøgelse konstaterede AJFP, at appellanten i 2012 overskred den omsætningstærskel på 220 000 RON (65 000 EUR), som er fastsat med henblik på anvendelsen af den særlige fritagelsesordning for små virksomheder (herefter »tærsklen for afgiftsfritagelse«), således at appellanten havde momsregistreringspligt. Som følge heraf fastlagde AJFP, at appellanten skulle betale moms svarende til et beløb på 95 184 RON.
- 5 For at opgøre den nævnte omsætning tog AJFP højde for dels indtægterne fra de liberale erhverv som skatterådgiver, revisor og kurator i insolvensprocedurer, dels de ophavsretslige indtægter, dels indtægterne fra udlejningen af den samejede faste ejendom. Opgørelsen inkluderede ikke universitetslærerlønning eller indtægter fra advokaterhvervet, som er omfattet af særlige skatteordninger.
- 6 AJFP konstaterede, at i år 2012 opnåede appellanten 69% af sine samlede indtægter fra erhvervet som kurator i insolvensprocedurer, 17% fra udlejningen af den faste ejendom og 14% fra erhvervet som revisor og skatterådgiver. Derfor fandt AJFP, at appellantens hovedvirksomhed det pågældende år bestod i erhvervet som kurator i insolvensprocedurer henset til størrelsen af indtægterne fra dette erhverv i forhold til hans samlede økonomiske virksomhed; endvidere var AJFP af den opfattelse, at udlejningen af den faste ejendom ikke, med henblik på

at udelukke denne fra opgørelsen af omsætningen for det nævnte år, kunne kvalificeres som en »bitransaktion« i forhold til den nævnte hovedvirksomhed.

- 7 DGRFP gav afslag på den administrative klage vedrørende afgiftsansættelsen med afgørelse af 22. august 2017. Det forvaltningsretlige søgsmål anlagt til prøvelse af denne afgørelse blev forkastet ved dom af 26. marts 2018 afsagt af Tribunalul Timiș, som i det væsentlige tiltrådte AJFP's argumenter. Appellanten har iværksat appel ved den forelæggende ret til prøvelse af den sidstnævnte dom.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 8 **Appellanten** har først og fremmest anført, at den omhandlede afgiftsmæssige undersøgelse alene vedrørte hans aktivitet som fysisk person og ikke hans liberale erhverv. Den omhandlede faste ejendom indgik aldrig i hans formue øremærket til hans liberale erhverv og var således ikke bestemt til udøvelse af hans erhvervsvirksomheder som fysisk person. Ligeledes foretager han ikke fradrag for omkostninger og moms i forbindelse med forvaltningen af denne faste ejendom, og hans enkeltmandskontor til aktiviteter vedrørende insolvensprocedurer er registreret på samme adresse alene med henblik på udstedelse af de ifølge den rumænske lovgivning krævede attester om erhvervs kvalifikationer.
- 9 Som en konsekvens heraf kunne opgørelsen af den omsætning, som appellanten opnåede i 2012 som fysisk person, ikke inkludere indtægterne fra udlejningen af den faste ejendom. Hvis disse indtægter var blevet udelukket fra opgørelsen, ville omsætningen ikke have overskredet tærsklen for afgiftsfritagelse, og appellanten ville således ikke have haft pligt til at betale momsen.
- 10 Selv om udlejningen af den faste ejendom kan kvalificeres som »økonomisk virksomhed« med hensyn til moms, fordi den med en vis varig karakter udøves af en afgiftspligtig person, udgør den ifølge appellanten alligevel en »bitransaktion i forhold til hovedvirksomheden«, fordi den opfylder samtlige vilkår ifølge gennemførelsesbestemmelsernes punkt 47, stk. (3), og navnlig:
- Appellanten har til dens udførelse ikke øremærket tekniske ressourcer i form af udstyr eller personale, idet lejereren kun har fået adgang til selve lejemålet.
  - Udlejningen har ikke direkte forbindelse med den udøvede økonomiske hovedvirksomhed, dvs. de liberale erhverv.
  - Der er ikke foretaget erhvervserhvervelser som led i udførelsen af denne transaktion, end ikke til forbrug af el, vand og varme, fordi samtlige omkostninger forbundet med lejemålet påhviler lejeren.
- 11 Appellanten er af den opfattelse, at en afgiftspligtig person ikke kan have flere hovedvirksomheder, således at hans hovedvirksomhed med hensyn til opgørelsen af omsætningen må defineres som den, som han udøver sædvanligt og permanent i egenskab af afgiftspligtig person. Såfremt der foreligger fritagne transaktioner

uden fradragsret, som i tilfældet af udlejning af fast ejendom, skal det således fastlægges, om udlejningen udgør en forlængelse af den økonomiske hovedvirksomhed eller ej.

- 12 Appellanten har endvidere anført, at hans økonomiske hovedvirksomhed består af bogføring, revision og skattekonsultation, eftersom den nævnte virksomhed svarer til hans uddannelse og praktiske aktiviteter, og den erfaring, som han har fået i denne forbindelse, anvendes også til at udøve erhvervene som kurator i insolvensprocedurer og advokat samt til at udgive fagbøger. Derfor savner omfanget af hans indtægter fra de forskellige erhverv i det pågældende skatteår betydning med hensyn til fastlæggelsen af hans hovedvirksomhed.
- 13 Disse indtægter skal under alle omstændigheder vurderes for hele den af den afgiftsmæssige undersøgelse omfattede periode med henblik på at fastlægge, om indtægterne fra erhvervet som skatterådgiver og revisor – som der også skal tages højde for – er højere end indtægterne fra erhvervet som kurator i insolvensprocedurer. I øvrigt var de sidstnævnte indtægter i 2012 særligt store alene som følge af honoraret ved salg af en fast ejendom tilhørende en debitor i en insolvensprocedure, og transaktionen var således kun af lejlighedsvis karakter.
- 14 Appellanten har tilføjet, at det for at fastlægge, om udlejningen har karakter af bitransaktion, er nødvendigt at tage højde for hans samlede økonomiske virksomhed, som udøves inden for rammerne af samtlige liberale erhverv, i egenskab af hovedvirksomhed; ifølge appellanten skal udlejningen således kvalificeres som bitransaktion i forhold til hovedvirksomheden, fordi den opfylder samtlige vilkår ifølge gennemførelsesbestemmelsernes punkt 47, stk. (3), som identificeret i Domstolens praksis; i denne forbindelse har appellanten henvist til dom af 29. oktober 2009, NCC Construction Danmark (C-174/08, EU:C:2009:669), af 6. marts 2008, Nordania Finans og BG Factoring (C-98/07, EU:C:2008:144), og af 29. april 2004, EDM (C-77/01, EU:C:2004:243).
- 15 **De indstævnte** har gjort gældende, at appellanten henset til, at han i år 2012 overskred tærsklen for afgiftsfritagelse, havde momsregistreringspligt i henhold til artikel 153, stk. (1), litra b), i Codul fiscal senest ti dage efter den dato, hvor han overskred den nævnte tærskel, og navnlig inden den 10. august 2012, således at han blev momspligtig person fra og med den 1. september 2012.
- 16 De indstævnte har anført, at appellanten skal kvalificeres som afgiftspligtig person ikke alene på grund af de liberale erhverv, men også grundet udlejningen af den omhandlede faste ejendom, eftersom udlejningen udgør en momsfrigaget virksomhed uden fradragsret i henhold til artikel 141, stk. (2), litra e), i Codul fiscal. Udlejningen kan således ikke opfattes som en bitransaktion i forhold til en hovedvirksomhed i medfør af gennemførelsesbestemmelsernes punkt 47, stk. (3), med henblik på at udelukke indtægterne fra udlejningen fra opgørelsen af omsætningen.

- 17 Hvis der tages højde for omfanget af indtægterne fra erhvervet som revisor og skatterådgiver i 2012 (14% af de samlede indtægter), kan det ikke konkluderes, at dette erhverv udgør appellants hovedvirksomhed. De indstævnte har gjort gældende, at erhvervet som kurator i insolvensprocedurer udgør appellants hovedvirksomhed, når der tages hensyn til omfanget af indtægterne fra dette erhverv (69% af de samlede indtægter), men hvad angår det sidstnævnte erhverv er vilkåret ifølge gennemførelsesbestemmelsernes punkt 47, stk. (3), litra b), hvorefter udlejningen ikke må have direkte forbindelse med hovedvirksomheden, ikke opfyldt, fordi appellanten har etableret sit faste forretningssted for dette erhverv i den omhandlede faste ejendom.
- 18 De indstævnte har endvidere anført, at den omhandlede transaktion heller ikke opfylder vilkåret ifølge gennemførelsesbestemmelsernes punkt 47, stk. (3), litra c), fordi den faste ejendom er blevet erhvervet til en betydelig pris alene med det formål at skulle udlejes, hvilket er ensbetydende med, at erhvervelsen med henblik på transaktionen ikke er ubetydelig.
- 19 De indstævnte har til støtte for deres argumenter henvist til dom af 13. juni 2013, Kostov (C-62/12, EU:C:2013:391).

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 20 Ifølge den forelæggende ret er det retlige spørgsmål i den foreliggende sag, hvorvidt appellants udlejning af den faste ejendom udgør en »bitransaktion« som omhandlet i direktiv 2006/112, og i konsekvens heraf, hvorvidt der skal tages højde for indtægterne fra denne transaktion i forbindelse med opgørelsen af den omsætning, der fastlægger momsregistreringspligt under de i den foreliggende sag relevante faktiske omstændigheder.
- 21 Afklaring af de EU-retlige begreber vil bidrage til bilæggelsen af tvisten, idet retten på denne baggrund kan fastslå, om AJFP opgjorde omsætningen som reguleret i artikel 152, stk. (1), i Codul fiscal på en fejlagtig måde ved i opgørelsen også at inkludere de indtægter fra udlejningen, som appellanten opnåede i egenskab af fysisk person CT, og herefter fastslå, om han overskred tærsklen for afgiftsfritagelse og dermed havde momsregistreringspligt eller ej.
- 22 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at det nævnte retlige spørgsmål ikke kan løses ved at basere sig på Domstolens praksis, som følger af dom af 13. juni 2013, Kostov (C-62/12, EU:C:2013:391), som de indstævnte har påberåbt sig, fordi det i den foreliggende sag ikke skal afklares, om indtægter fra en lejlighedsvis økonomisk transaktion skal medregnes ved opgørelsen af omsætningen, men om udlejningen har karakter af bitransaktion i forhold til det af appellanten udøvede erhverv eller ej.
- 23 Ligeledes mener den forelæggende ret ikke, at de af appellanten påberåbte domme kan afklare den foreliggende situation, fordi Domstolen i de omhandlede sager har udtalt sig om begrebet »bitransaktion« alene for så vidt angår beregningen af pro

rata-satsen for fradraget, og den forelæggende ret har ikke fundet nogen dom, hvori Domstolen har fortolket begrebet »bitransaktion« i forbindelse med opgørelsen af den omsætning, under hvilken afgiftspligtige personer kan omfattes af den særlige fritagelsesordning for små virksomheder.

- 24 Under de specifikke relevante omstændigheder – idet det bemærkes, at direktiv 2006/112 anvender forskellige udtryk for at betegne på den ene side »økonomisk virksomhed« og på den anden side »transaktioner«, som udføres som led i udøvelsen af denne økonomiske virksomhed – og henset til, at appellanten hævder, at den udlejede faste ejendom aldrig er blevet anvendt til udøvelse af nogen af hans erhvervsvirksomheder i egenskab af fysisk person, finder den forelæggende ret det nødvendigt at anmode Domstolen om fortolkning af begrebet »bitransaktion« i forhold til hovedvirksomheden for at fastslå, om den udlejning, hvormed appellanten har opnået indtægter, kan kvalificeres som bitransaktion og således ikke medregnes i opgørelsen af omsætningen, selv i mangel af forbindelse med nogen af appellants erhvervsvirksomheder.
- 25 Afslutningsvis spørger den forelæggende ret, om det for at kvalificere udlejningen som »bitransaktion« i forhold til en hovedvirksomhed har betydning, at denne transaktion er blevet gennemført til fordel for tredjemand, nærmere bestemt en juridisk person, som den fysiske person er ejer af og direktør for, og som udøver erhvervsvirksomhed af samme art som den, hvorfra appellanten opnår indtægter som fysisk person.